Euroopa Parlament
2014-2019

Istungidokument

B8-0183/2017 }
B8-0186/2017 }
B8-0187/2017 }
B8-0188/2017 }
B8-0189/2017 } RC1

15.3.2017

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 123 lõigetele 2 ja 4

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:
PPE (B8-0183/2017)
ALDE (B8-0186/2017)
S&D (B8-0187/2017)
ECR (B8-0188/2017)
Verts/ALE (B8-0189/2017)

ELi prioriteetide kohta ÜRO Inimõiguste Nõukogu 2017. aasta istungjärkudeks
(2017/2598(RSP))

Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Cristian Dan Preda, Andrzej Grzyb, Andrey Kovatchev, Ramona Nicole Mănescu, Ivan Štefanec, Ádám Kósa, Michaela Šojdrová
fraktsiooni PPE nimel
Pier Antonio Panzeri, Soraya Post
fraktsiooni S&D nimel
Charles Tannock, Karol Karski, Ryszard Antoni Legutko, Ryszard Czarnecki, Tomasz Piotr Poręba, Urszula Krupa, Monica Macovei, Valdemar Tomaševski, Raffaele Fitto
fraktsiooni ECR nimel
Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Marielle de Sarnez, Gérard Deprez, María Teresa Giménez Barbat, Marian Harkin, Ivan

Jakovčić, Petr Ježek, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Carolina Punset, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Marietje Schaake, Hannu Takkula, Pavel Telička, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Ivo Vajgl
fraktsiooni ALDE nimel
Barbara Lochbihler, Jordi Solé, Margrete Auken, Ulrike Lunacek, Judith Sargentini, Molly Scott Cato
fraktsiooni Verts/ALE nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon ELi prioriteetide kohta ÜRO Inimõiguste Nõukogu 2017. aasta istungjärkudeks
(2017/2598(RSP))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja,

– võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni ning ÜRO inimõiguste konventsioone ja nende fakultatiivprotokolle,

– võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni 60/251, millega asutati ÜRO Inimõiguste Nõukogu,

– võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni, Euroopa sotsiaalhartat ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartat,

– võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone ÜRO Inimõiguste Nõukogu istungjärkude kohta,

– võttes arvesse oma 7. juuli 2016. aasta resolutsiooni soovituse kohta nõukogule Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 71. istungjärgu kohta[1],

– võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone inimõiguste rikkumise kohta, sealhulgas oma 2016. aasta kiireloomulisi resolutsioone Etioopia, Põhja-Korea, India, Krimmi, Hongkongi, Kasahstani, Egiptuse, Kongo Demokraatliku Vabariigi, Pakistani, Hondurase, Nigeeria, Gambia, Djibouti, Kambodža, Tadžikistani, Vietnami, Malawi, Bahreini, Myanmari, Filipiinide, Somaalia, Zimbabwe, Rwanda, Sudaani, Tai, Hiina, Brasiilia, Venemaa, Tiibeti, Iraagi, Indoneesia, Kesk-Aafrika Vabariigi, Burundi, Nicaragua, Kuveidi ja Guatemala kohta,

– võttes arvesse oma 14. detsembri 2016. aasta resolutsiooni inimõigusi ja demokraatiat maailmas ning Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas käsitleva 2015. aasta aruande kohta[2],

– võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 2, artikli 3 lõiget 5 ning artikleid 18, 21, 27 ja 47,

– võttes arvesse ÜRO Inimõiguste Nõukogu 2015. aasta aruannet ÜRO Peaassambleele,

– võttes arvesse kodukorra artikli 123 lõikeid 2 ja 4,

A. arvestades, et inimõiguste universaalsuse edendamine ja kaitsmine on osa Euroopa Liidu eetilisest ja õiguslikust *acquis*'st ning üks Euroopa ühtsuse ja terviklikkuse nurgakive; arvestades, et inimõiguste austamine tuleks integreerida kõikidesse ELi

[1] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0317.
[2] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0502.

poliitikavaldkondadesse;

B. arvestades, et inimõiguste edendamisel ja kaitsel toetab EL igati mitmepoolsust ja ÜRO organeid;

C. arvestades, et ÜRO Inimõiguste Nõukogu korrapärased istungjärgud, eriraportööride nimetamine, inimõiguste olukorra üldise korrapärase läbivaatamise mehhanism ja erimenetlused riigipõhiste olukordade või valdkondlike küsimustega tegelemiseks aitavad kaasa inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtte edendamisele ja järgimisele;

ÜRO Inimõiguste Nõukogu

1. väljendab heameelt ÜRO inimõiguste ülemvoliniku Zeid Ra'ad Al Husseini ja tema büroo tehtud töö üle; tuletab meelde, et EL on kohustunud jätkama inimõiguste ülemvoliniku büroo integriteedi, sõltumatuse ja toimimise toetamist ja kaitsmist; tunnustab inimõiguste ülemvoliniku büroo rolli rahvusvaheliste ja piirkondlike inimõigusmehhanismide koostöö edendamisel ning võimaluste otsimisel piirkondlike kokkulepete tähtsuse suurendamiseks kõrvuti universaalsete inimõigusnormidega;

2. on arvamusel, et ÜRO Inimõiguste Nõukogu tulemuslikkus ja usaldusväärsus sõltuvad selle liikmete tõelisest pühendumisest kõikides riikides kõikide inimeste kaitsele mis tahes inimõiguste rikkumiste eest kooskõlas rahvusvaheliste inimõiguste konventsioonidega, millega edendatakse universaalsust, erapooletust, objektiivsust, selektiivsuse puudumist, konstruktiivset dialoogi ja koostööd; rõhutab tungivalt vajadust vältida arutelu polariseerumist ÜRO Inimõiguste Nõukogus ning ergutab pidama konstruktiivset dialoogi;

3. palub riikidel anda ÜRO Inimõiguste Nõukogu sõltumatutele ekspertidele, eriraportööridele ja ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo ekspertidele juurdepääsu, et nad saaksid uurida väidetavaid inimõiguste rikkumisi, osaleda konstruktiivselt eesmärgiga parandada olukorda, täita inimõiguste konventsioonide raames võetud kohustused ning teha igakülgset koostööd ÜRO Inimõiguste Nõukogu erimenetluste esindajatega;

4. ergutab kõiki riike astuma konkreetseid samme, et võtta inimõiguste olukorra üldise korrapärase läbivaatamise soovituste alusel meetmeid ja kõrvaldada puudused, kehtestades rakendamise ja järelmeetmete mehhanismi, mis hõlmab ka riiklike tegevuskavade ja riiklike koordineerimismehhanismide loomist;

5. tuletab meelde ÜRO Peaassamblee kohustust võtta ÜRO Inimõiguste Nõukogu liikmeid valides arvesse kandidaatide austavat suhtumist inimõiguste, õigusriigi põhimõtte ja demokraatia edendamisse ja kaitsmisse; väljendab heameelt ÜRO Inimõiguste Nõukogu otsuse üle nõuda, et ÜRO Inimõiguste Nõukogu nõuandekomitee koostaks hindamisaruande piirkondlikul ja allpiirkondlikul tasandil kokku lepitud inimõiguste edendamise ja kaitse korra kehtestamisel tehtud edusammude kohta; nõuab, et EL ja tema liikmesriigid väljendaksid oma hääletuskäitumises õiguste võrdset tähtsust ning parandaksid ELi seisukohtade kooskõlastatust selles osas; nõuab tungivalt, et EL oleks oma arvamuste väljendamisel üksmeelne ning jõuaks ÜRO Inimõiguste Nõukogus hääletamisel ühisele seisukohale;

6. kordab lisaks, kui oluline on tagada, et EL osaleks aktiivselt ja järjepidevalt ÜRO inimõigustealastes mehhanismides ning teeks koostööd eriti kolmanda komitee, ÜRO Peaassamblee ja ÜRO Inimõiguste Nõukoguga, et parandada oma usaldusväärsust; toetab Euroopa välisteenistuse, ELi New Yorgi ja Genfi delegatsioonide ning ELi liikmesriikide jõupingutusi, mille eesmärk on suurendada ÜRO tasandil inimõigustega seotud küsimustes ELi ühtsust;

Valdkondlikud prioriteedid

7. rõhutab, kui tähtis on inimõiguste edendamisel ja kaitsmisel inimõigustega tegelevate valitsusväliste organisatsioonide ja inimõiguste kaitsjate tegevus; toonitab, et inimõigusi ja põhivabadusi tuleb kaitsta kõigis nende väljendusvormides, kaasa arvatud uute tehnoloogiate puhul; jagab ÜRO Inimõiguse Nõukogu muret teadete pärast niisuguste kodanikuühiskonna organisatsioonide ja valitsusväliste organisatsioonide liikmete ähvardamise ja survestamise kohta, kes on teinud ÜRO Inimõiguse Nõukoguga inimõiguste olukorra üldise korrapärase läbivaatamise protsessis koostööd;

8. väljendab tõsist muret arvukate ja aina sagenevate katsete pärast ahendada kodanikuühiskonna ja inimõiguste kaitsjate tegutsemisruumi, kaasa arvatud terrorismivastaste seaduste kehtestamise kaudu; mõistab hukka igasuguse inimõiguste kaitsjate, rikkumisest teatajate, ajakirjanike ja blogipidajate suhtes toime pandava vägivalla, ahistamise, hirmutamise ja tagakiusamise nii internetis kui ka väljaspool internetti; kutsub kõiki riike üles edendama ja kindlustama ohutut ja võimalusi pakkuvat keskkonda, kus vabaühendused, kodanikuühiskond, ajakirjanikud ja inimõiguste kaitsjad, samuti kõik haavatavad rühmad saaksid sõltumatult ja sekkumatult tegutseda; nõuab taas, et kõik riigid, kes on vastu võtnud sõltumatute inimõigusorganisatsioonide tegevust piiravad õigusaktid, need tühistaksid;

9. on veendunud, et vaba, sõltumatu ja erapooletu meedia on üks sellise demokraatliku ühiskonna lahutamatuid põhialuseid, kus avatud aruteludel on väga oluline roll; toetab palvet nimetada ametisse ÜRO peasekretäri eriesindaja, kes hakkaks tegelema ajakirjanike julgeolekuga; palub tõstatada kõikidel rahvusvahelistel foorumitel küsimused, mis on seotud väljendusvabadusega internetis, digitaalsete vabaduste ning vaba ja avatud interneti tähtsusega; nõuab digilõhe vähendamist ning piiranguteta juurdepääsu teabele ja sidevahenditele ning tsenseerimata juurdepääsu internetile;

10. tuletab meelde, et kogunemis- ja ühinemisvabaduse rikkumine on jätkuv probleem; avaldab suurt tunnustust rahumeelse kogunemise ja ühinemise vabaduse õigusega tegeleva ÜRO eriraportööri Maina Kiai tööle; kutsub kõiki riike üles võtma tema raporteid nõuetekohaselt arvesse;

11. nõuab tungivalt, et kõik riigid ratifitseeriksid kiiresti kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti ning majanduslike, sotsiaalsete ja kultuurialaste õiguste rahvusvahelise pakti fakultatiivprotokollid, millega nähakse ette kaebuste esitamise ja uurimismehhanismid;

12. on vastu igasugusele diskrimineerimisele ja tagakiusamisele mis tahes alusel või staatuse tõttu, sealhulgas rassi, nahavärvi, keele, usutunnistuse või veendumuse, soolise identiteedi ja seksuaalse sättumuse, sotsiaalse päritolu, kastikuuluvuse, sünnipära, vanuse või puude

alusel; toetab ELi koostööd asjaomaste erimenetluste esindajatega, sealhulgas uue sõltumatu eksperdiga valdkonnas, mis puudutab kaitset vägivalla ja diskrimineerimise eest seksuaalse sättumuse ja soolise identiteedi alusel; nõuab, et EL jätkaks aktiivselt võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise edendamist ning kõikide inimeste vastu suunatud vägivalla ja diskrimineerimise vastu võitlemist;

13. väljendab muret selle pärast, et paljud inimesed kannatavad kas üksi või kollektiivselt usu- ja veendumusvabaduse õiguse rikkumiste tõttu, mida panevad toime riigid ja valitsusvälised osalejad ning millega kaasnevad diskrimineerimine, ebavõrdsus ja häbimärgistamine; tuletab meelde vajadust võidelda usutunnistusel või veendumustel põhineva diskrimineerimise ja sallimatuse vastu, et tagada muude üksteisest sõltuvate inimõiguste, nagu väljendusvabaduse austamine;

14. nõuab, et EL teeks tööd selle nimel, et tagada usu- ja etniliste vähemuste parem kaitse tagakiusamise ja vägivalla eest ning tunnistada kehtetuks õigusaktid, millega kriminaliseeritakse jumalateotus või usust taganemine, mida kasutatakse ettekäändena usu- ja etniliste vähemuste ning mitteusklike tagakiusamiseks; nõuab usu- ja veendumusvabaduse eriraportööri töö toetamist;

15. nõuab tungivalt, et EL toetaks jätkuvalt nulltolerantsi surmanuhtluse suhtes ning püüaks veelgi suurendada piirkondadeülest toetust järgmisele ÜRO Peaassamblee resolutsioonile surmanuhtluse moratooriumi kohta; väljendab heameelt Kongo Vabariigi, Fidži ja Madagaskari 2015. aasta otsuse üle kaotada surmanuhtlus kõikide kuritegude puhul; taunib hukkamiste taasalustamist mitmes riigis, sh Bahreinis, Bangladeshis, Indias, Indoneesias, Kuveidis, Lõuna-Sudaanis, Omaanis, Tšaadis ja Valgevenes; taunib ühtlasi asjaolu, et teadete kohaselt on suurenenud langetatud surmaotsuste arv eelkõige Egiptuses, Hiinas, Iraanis, Nigeerias, Pakistanis ja Saudi Araabias; tuletab nende riikide ametivõimudele meelde, et nad on lapse õiguste konventsiooni osalisriigid ning selle konventsiooniga on surmanuhtluse kasutamine rangelt keelatud, kui kuriteo toimepanija on noorem kui 18aastane;

16. nõuab tungivalt, et EL toetaks tööd, mida ÜROs tehakse piinamise ja muu julma, ebainimliku ja inimväärikust alandava kohtlemise või karistamise ning massihukkamiste ja muude hukkamiste, sh uimastitega seotud kuritegude eest hukkamiste lõpetamise nimel, ning võtaks sellel teemal sõna, ning palub Euroopa välisteenistusel tõhustada kõikidel dialoogi tasanditel ja kõikidel foorumitel ELi jõupingutusi võitluses kohtuväliste hukkamiste, piinamise ja muu väärkohtlemise vastu kooskõlas suunistega kolmandatele riikidele suunatud Euroopa Liidu poliitika kohta, mis käsitleb piinamist ning muud julma, ebainimlikku ja inimväärikust alandavat kohtlemist või karistamist; nõuab ÜRO piinamisvastase konventsiooni ja selle fakultatiivprotokolli üleilmset ratifitseerimist ja tulemuslikku rakendamist; rõhutab, kuivõrd oluline on toetada piinamise ennetamist, tugevdades muu hulgas fakultatiivprotokolli alusel loodud riigi ennetusasutusi, ning jätkata piinamisohvrite rehabiliteerimise toetamist;

17. väljendab suurt muret selle pärast, et kogu maailmas leiavad endiselt aset tõsised inimõiguste rikkumised ja kuritarvitamised; toetab igati Rahvusvahelist Kriminaalkohut, mis on peamine institutsioon, kus vastastikuse täiendavuse põhimõttele toetudes võetakse genotsiidi, inimsusvastaste kuritegude ja sõjakuritegude puhul kuriteo toimepanijad vastutusele ja aidatakse ohvritel õiglus jalule seada; nõuab, et kõik asjaosalised

Rahvusvahelise Kriminaalkohtu igapäevast tegevust poliitiliselt, diplomaatiliselt, rahaliselt ja logistiliselt toetaksid;

18. nõuab, et EL jätkaks Rahvusvahelise Kriminaalkohtu töö tugevdamist; innustab tihedale dialoogile ja koostööle Rahvusvahelise Kriminaalkohtu, ÜRO ja selle ametite ja ÜRO Julgeolekunõukogu vahel; kutsub kõiki ÜRO liikmesriike üles osalema Rooma statuudi ratifitseerimise kaudu Rahvusvahelise Kriminaalkohtu tegevuses ning edendama Kampala muudatuste ratifitseerimist;

19. mõistab kõige karmimalt hukka jätkuvad tõsised inimõiguste rikkumised, eelkõige ISISe/Da'eshi poolt, ja Boko Harami rünnakud, mis on suunatud laste vastu, samuti kõik muud terroristlike või sõjaväestatud organisatsioonide rünnakud tsiviilisikute, eriti naiste ja laste vastu; mõistab hukka kultuuripärandi hävitamiseks toimepandud tegude sageduse ja ulatuslikkuse ning nõuab erinevatel ÜRO foorumitel sellega seoses tehtud jõupingutuste toetamist;

20. mõistab hukka rahvusvahelise humanitaarõiguse mittejärgimise ja väljendab sügavat muret relvakonfliktidega kaasnevate tsiviilkahjude ulatuse murettekitava suurenemise pärast kogu maailmas ning haiglate, koolide, humanitaarkonvoide ja muude tsiviilsihtmärkide vastu suunatud surmatoovate rünnakute pärast; rõhutab, et selliseid rikkumisi tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta ÜRO Inimõiguste Nõukogu riikide ja üldise korrapärase läbivaatamise mehhanismi raames asjakohaste läbivaatamiste puhul;

21. kutsub ELi üles töötama aktiivselt algatuse nimel, et ÜRO tunnistaks ISISe/Da'eshi genotsiidi etniliste ja usuliste vähemuste vastu ning et juhtumid, mille puhul on inimsusvastase, sõja- või genotsiidikuriteo kahtlus, toodaks Rahvusvahelisse Kriminaalkohtusse; innustab tihedale dialoogile ja koostööle Rahvusvahelise Kriminaalkohtu, ÜRO ja selle ametite ja ÜRO Julgeolekunõukogu vahel;

22. nõuab, et EL innustaks kõiki riike seadma inimõigusi oma arengupoliitika keskmesse ja rakendama ÜRO 1986. aasta arenguõiguse deklaratsiooni; väljendab heameelt selle üle, et ÜRO Inimõiguste Nõukogu nimetas hiljuti ametisse ÜRO arenguõiguse eriraportööri, kelle ülesannete hulka kuulub arenguõiguse edendamisele, kaitsele ja täitmisele kaasaaitamine säästva arengu tegevuskava 2030 ja muude rahvusvaheliste arengukoostöö lepingute raames; rõhutab, et kõikide säästva arengu tegevuskava 2030 eesmärkide täitmisel tuleb tähtsaimaks tingimuseks seada kõigi inimeste inimõigused;

23. nõuab, et ELi edendaks jätkuvalt naiste ja meeste võrdõiguslikkust ja toetaks aktiivselt ÜRO Soolise Võrdõiguslikkuse ja Naiste Õiguste Edendamise Agentuuri (UN Women) tööd ning soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise alaseid algatusi oma tegevuses ja programmides; nõuab jätkuvaid toetusmeetmeid, millega tugevdatakse naiste ja tütarlaste mõjuvõimu suurendamist ning igasuguse naiste ja tütarlaste vastu suunatud vägivalla ja diskrimineerimise, sealhulgas soolise vägivalla kaotamist; nõuab tungivalt, et EL püüaks luua piirkondadeüleseid algatusi naiste õiguste edendamiseks, kaitseks ja järgimiseks ning rakendaks täielikult ja tulemuslikult nii Pekingi tegevusprogrammi kui ka rahvusvahelise rahvastiku- ja arengukonverentsi tegevusprogrammi ning kaitseks sellega seoses jätkuvalt kõiki seksuaal- ja reproduktiivtervisega seonduvaid õigusi;

24. tuletab meelde ELi võetud kohustust süvalaiendada inimõigusi ja soolisi aspekte

kooskõlas ÜRO Julgeolekunõukogu märgilise tähtsusega resolutsioonidega 1325(2000) ja 1820(2008) naiste, rahu ja julgeoleku kohta; nõuab, et EL toetaks rahvusvahelisel tasandil lisaväärtuse tunnustamist, mis tuleneb naiste osalemisest konfliktide ennetamises ja lahendamises, samuti rahuvalveoperatsioonides, humanitaarabi andmisel ning konfliktijärgses ülesehitustöös ja jätkusuutlikus leppimises;

25. nõuab, et EL jätkaks laste õiguste edendamist, eelkõige aidates tagada laste juurdepääsu veele, sanitaartingimustele, tervishoiule ja haridusele, sealhulgas konfliktipiirkondades ja pagulaslaagrites, ning kaotada lapstööjõu kasutamine, lapssõdurite värbamine, vabadusekaotus, piinamine, inimkaubandus, laste, varajased ja sundabielud, seksuaalne ärakasutamine ja kahjulikud tavad, nagu naiste suguelundite moonutamine; nõuab meetmeid ÜRO kaudu tehtavate rahvusvaheliste jõupingutuste toetamiseks ja tugevdamiseks, et teha lõpp laste kasutamisele relvakonfliktides ning tegeleda tõhusamalt konfliktide ja konfliktijärgsete olude mõjuga naistele ja tütarlastele; kutsub kõiki riike üles täitma 1989. aastal vastu võetud ÜRO lapse õiguste konventsioonist tulenevaid lepingulisi kohustusi ja ülesandeid, et tagada kõigi oma jurisdiktsiooni alla kuuluvate laste õigused, sõltumata nende õiguslikust seisundist ja ilma diskrimineerimiseta;

26. kutsub riike üles edendama puuetega inimeste õigusi, sealhulgas nende võrdset osalemist ja sotsiaalset kaasatust; kutsub kõiki riike üles ratifitseerima ja rakendama ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni;

27. kutsub ELi üles tegema oma partneritega ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtete rakendamisel koostööd, sealhulgas võtma meetmeid, et ergutada suuremat arvu riike võtma vastu riiklikud tegevuskavad ja osalema ÜRO töörühma ning ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo töösuundades; kordab oma üleskutset kõigile riikidele ja ELile tegutseda aktiivselt ja konstruktiivselt, et jõuda võimalikult kiiresti õiguslikult siduva vahendini, millega saaks reguleerida inimõigusi käsitleva rahvusvahelise õiguse raames rahvusvaheliste korporatsioonide ja muude äriühingute tegevust, et ennetada inimõiguste rikkumisi, neid uurida ning tagada hüvitamismehhanismid ja juurdepääs õiguskaitsele, kui inimõigusi rikutakse;

28. väljendab heameelt ÜRO New Yorgi deklaratsiooni üle pagulaste ja rändajate kohta, milles käsitletakse pagulaste ja rändajate suurte voogude probleemi ning mis tõi kaasa pagulasi käsitleva ülemaailmse kokkuleppe (nn kõikehõlmava pagulastele reageerimise raamistiku) vastuvõtmise, ning rändajate ja pagulaste suhtes võetavate kohustuste üle, mille eesmärk on päästa elusid, käsitleda konkreetseid vajadusi, võidelda rassismi ja ksenofoobia vastu, võidelda inimkaubanduse vastu, tagada võrdne tunnustamine ja kaitse seaduse ees ning kindlustada kaasamine riiklikesse arengukavadesse; kutsub kõiki asjaosalisi üles tagama poliitilise tegevuse, rahastamise ja konkreetsed meetmed, et näidata üles solidaarsust pagulasi ja rändajaid käsitleva New Yorgi deklaratsiooniga, ning tuletab meelde, et rände küsimust tuleks jätkuvalt uurida lisaks Euroopa Liidu tasandile ka ülemaailmsel tasandil; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid võtaksid nimetatud rahvusvaheliste jõupingutuste tegemisel juhtrolli ning järgiksid vastavalt oma rahvusvahelise õiguse raames võetud kohustustele lubadust kaitsta varjupaigataotlejate, pagulaste, rändajate ja kõigi ümberasustatud isikute, eriti naiste, laste ja haavatavate rühmade, sealhulgas puuetega inimeste õigusi;

29. tuletab meelde, et rändajate tagasisaatmist tuleks läbi viia üksnes rändajate õigusi täielikult arvesse võttes ning üksnes juhul, kui nende õiguste kaitse on koduriigis tagatud; palub valitsustel lõpetada rändajate, sealhulgas alaealiste meelevaldne vahistamine ja kinnipidamine; kutsub kõiki riike üles võtma konkreetseid meetmeid lapspagulaste ja -rändajate parimates huvides, tuginedes lapse õiguste konventsioonile, ja kehtestama meetmed, et tugevdada lastekaitsesüsteeme, sealhulgas sotsiaaltöötajate ja muude elualade esindajate koolitust, ning samuti koostööd valitsusväliste organisatsioonidega; kutsub kõiki riike üles ratifitseerima ja rakendama kõigi võõrtöötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse rahvusvahelist konventsiooni;

30. rõhutab, kui tähtis on edendada inimõiguste, sealhulgas kodaniku-, poliitiliste, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste universaalsust ja jagamatust kooskõlas Lissaboni lepingu artikliga 21 ja üldsätetega liidu välistegevuse kohta;

31. rõhutab vajadust võtta vastu inimõigustel põhinev lähenemisviis ja integreerida inimõiguste austamine kõikidesse ELi poliitikavaldkondadesse, sealhulgas kaubandusse, investeerimisse, avalikesse teenustesse, arengukoostöösse, rändesse ning ühisesse julgeoleku- ja kaitsepoliitikasse;

32. tuletab meelde asjaolu, et sise- ja välispoliitika sidusus inimõiguste valdkonnas on ülioluline ELi inimõiguste poliitika usaldusväärsuse jaoks liidu välissuhetes kolmandate riikidega, ning kutsub ELi üles täitma oma sellekohaseid kohustusi;

Valgevene

33. väljendab sügavat muret sõnavabaduse, ühinemisvabaduse ja rahumeelse kogunemise vabaduse jätkuva piiramise pärast; mõistab hukka sõltumatute ja opositsiooniliste ajakirjanike ja inimõiguste aktivistide ahistamise ning kinnipidamise; mõistab hukka surmanuhtluse jätkuva kasutamise; nõuab, et Inimõiguste Nõukogu 35. istungjärgul pikendataks Valgevenesse nimetatud ÜRO inimõiguste olukorra valdkonna eriraportööri volitusi, ning palub Valgevene valitsusel teha eriraportööriga täielikku koostööd ja võtta endale kohustus viia ellu kaua viibinud reformid inimõiguste kaitsmiseks, sh eriraportööri ja muude inimõiguste mehhanismide esitatud soovituste rakendamise kaudu;

Burundi

34. väljendab sügavat muret poliitilise ja julgeolekuolukorra halvenemise pärast Burundis ning riigist põgenevate inimeste arvu suurenemise pärast; mõistab hukka Burundis alates 2015. aastast toimuva vägivalla, mis on põhjustanud surmajuhtumeid, piinamisi, sihilikult naiste vastu suunatud vägivalda, sealhulgas kollektiivset vägistamist ja ahistamist; mõistab hukka tuhandete inimeste tagakiusamise ja vangistamise, sadade tuhandete Burundi kodanike sunniviisilise ümberasustamise ning ajakirjandusvabaduse ja sõnavabaduse rikkumise ning samuti selliste tegude laialdase karistamatuse; toetab ELi nõukogu otsust, mis tehti pärast seda, kui Cotonou lepingu artikli 96 alusel algatatud arutelu läbi kukkus, ja millega peatatakse otsene rahaline toetus (k.a eelarvetoetus) Burundi ametiasutustele, säilitades samal ajal elanikkonna ja humanitaarabi täieliku rahalise toetamise otsekanalite kaudu; toetab täielikult uurimiskomisjoni loomist Burundi küsimuses, et kindlaks teha inimõiguste rikkumiste ja kuritarvitamiste väidetavad toimepanijad riigis, eesmärgiga tagada täielik vastutus; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid

kasutaksid oma mõjuvõimu selle tagamiseks, et Burundi alustaks täieulatuslikku koostööd uurimiskomisjoni ning nõukogu ja selle mehhanismidega, teeks uurimiskomisjoniga konstruktiivset koostööd ja lahendaks inimõigustega seotud tõsised mureküsimused; kutsub Burundi ametivõime üles vaatama läbi oma otsuse lahkuda Rahvusvahelise Kriminaalkohtu jurisdiktsiooni alt;

Korea Rahvademokraatlik Vabariik (KRDV)

35. väljendab sügavat muret inimõiguste olukorra jätkuva halvenemise pärast KRDVs; kutsub KRDV valitsust üles täitma oma kohustusi, mis tulenevad inimõigusi käsitlevatest dokumentidest, mille osaline KRDV on, ja tagama humanitaarabiorganisatsioonidele, sõltumatutele inimõiguste olukorra vaatlejatele ja KRDV inimõiguste küsimustega tegelevale ÜRO eriraportöörile pääsu riiki ning tegema nendega vajalikku koostööd; kutsub KRDVd üles võimaldama nii oma riigi kui välismaa massiteabevahenditele sõna- ja ajakirjandusvabaduse ning avama oma kodanikele tsenseerimata juurdepääsu internetile; mõistab teravalt hukka surmanuhtluse ulatusliku ja süstemaatilise kasutamise KRVDs; palub KRDV valitsusel kuulutada kõikidele hukkamistele moratooriumi, et surmanuhtlus lähitulevikus kaotada; nõuab, et isikud, kes vastutavad KRDVs toime pandud inimsusvastaste kuritegude eest, võetaks vastutusele, toodaks Rahvusvahelise Kriminaalkohtu ette ja et nende suhtes kehtestataks sihipärased sanktsioonid; mõistab karmilt hukka tuumakatsetused kui tarbetu ja ohtliku provokatsiooni, millega rikutakse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone ning ohustatakse tõsiselt rahu ja julgeolekut Korea poolsaarel ja Aasia kirdeosas; nõuab eriraportööri mandaadi pikendamist; nõuab, et eksperdirühma aruannet tutvustataks ÜRO Peaassambleel ja Julgeolekunõukogus; soovitab lisada resolutsiooni ekspertide aruandes toodud peamised soovitused vastutuse kohta, sealhulgas Souli prokuratuuri uurimis- ja süüdistuse esitamise alase suutlikkuse tugevdamise ning kriminaalõiguse eksperdi ametisse nimetamise kohta, et teha samme vastutusele võtmise suunas;

Kongo Demokraatlik Vabariik (Kongo DV)

36. mõistab hukka julgeolekujõudude poolt täiesti karistamatult toime pandud rängad inimõiguste rikkumised ning nõuab süüdlaste vastutusele võtmist; nõuab eelkõige, et uuritaks põhjalikult tsiviilelanikkonna vastu suunatud jõhkrat vägivalda Ida-Kongos, sealhulgas naiste vägistamist ja laste orjastamist; nõuab ÜRO rahukaitseüksuse mandaadi võimalikku pikendamist Ida-Kongos; palub nõukogul kaaluda olemasolevate piiravate meetmete, näiteks ELi sihipäraste sanktsioonide laiendamist, mis vägivalla jätkumisel hõlmaks nende isikute reisikeeldu ja varade külmutamist, kes vastutavad meeleavalduste vägivaldse mahasurumise ja demokraatliku protsessi õõnestamise eest Kongo DVs, nagu nähakse ette Cotonou lepingus; nõuab tungivalt, et Kongo DV ametivõimud rakendaksid 2016. aasta detsembris saavutatud kokkulepet ja korraldaksid rahvusvaheliste osalejate toetusel valimised hiljemalt 2017. aasta detsembris; palub ÜRO Inimõiguste Nõukogul jätkata kuni valimisteni ja demokraatliku ülemineku toimumiseni Kongo DV üle järelevalve teostamist ning ergutab inimõiguste ülemvoliniku bürood teavitama nõukogu vajaduse korral Kongo DV olukorrast ja, kui see on vajalik, võtma rangemaid meetmeid;

Gruusia piirkonnad Abhaasia ja Tshinvali rajoon / Lõuna-Osseetia

37. on jätkuvalt mures sõna- ja meediavabaduse pärast ning tõsiasja pärast, et vaatlejad ei

pääse Abhaasia ja Tshinvali / Lõuna-Osseetia piirkondadesse, mis on Venemaa poolt ebaseaduslikult okupeeritud ja kus toimuvad endiselt laialdased inimõiguste rikkumised; nõuab tungivalt, et tugevdataks inimestevahelisi kontakte Thbilisi kontrolli all asuva territooriumi ja nende kahe okupeeritud piirkonna vahel; nõuab Gruusia suveräänsuse ja territoriaalse terviklikkuse ning selle rahvusvaheliselt tunnustatud piiride puutumatuse täielikku austamist; rõhutab, kui vajalik on pagulaste ja riigisiseste põgenike ohutu ja väärikas naasmine oma alalisse elupaika; palub Gruusia valitsusel võtta asjakohaseid meetmeid, millega tagataks üldise korrapärase läbivaatamise käigus tehtud soovituste suhtes järelmeetmete võtmine ja nende järgimine;

Myanmar/Birma

38. väljendab äärmist muret seoses teadetega vägivaldsete kokkupõrgete kohta Arakani osariigi põhjaosas ning mõistab hukka inimeste hukkumise, elatusvahendite ja peavarju kaotamise, samuti Myanmari/Birma relvajõudude väidetavalt ebaproportsionaalse jõu kasutamise; nõuab tungivalt, et sõjavägi ja julgeolekujõud lõpetaksid viivitamata rohingjade tapmise, ahistamise ja vägistamise ning nende kodude põletamise; nõuab, et Myanmari/Birma valitsus ja tsiviilasutused lõpetaksid viivitamata rohingja vähemuse diskrimineerimise ja segregatsiooni; nõuab rohingjade õiguste kaitsmist ning ohutuse, turvalisuse ja võrdsuse tagamist kõigile Myanmari/Birma kodanikele; tunnustab Myanmari/Birma valitsuse otsust seada peamiseks prioriteediks rahu ja rahvusliku leppimise saavutamine; väljendab heameelt selle üle, et Myanmari/Birma valitsus teatas komisjoni moodustamisest Arakani osariigis hiljuti toimunud vägivaldsete sündmuste uurimiseks; rõhutab, et süüdlased tuleb nõuetekohaselt vastutusele võtta ja rikkumiste ohvritele tuleb kahju asjakohaselt hüvitada; kutsub Myanmari/Birma valitsust jätkama demokratiseerimisprotsessi ning austama õigusriigi põhimõtet, sõnavabadust ja põhilisi inimõigusi; kutsub ELi ja selle liikmesriike üles toetama Myanmari/Birmaga tegeleva ÜRO eriraportööri mandaadi uuendamist;

Okupeeritud Palestiina alad

39. peab äärmiselt murettekitavaks Lähis-Ida rahuprotsessi jätkuvat ummikseisu ja nõuab viivitamata veenvate pingutuste jätkamist rahu saavutamiseks; väljendab muret seoses humanitaarolukorraga ja inimõiguste rikkumistega okupeeritud Palestiina aladel, millele on viidatud parlamendi 10. septembri 2015. aasta resolutsioonis ELi rolli kohta Lähis-Ida rahuprotsessis[1]; rõhutab, et EL ja selle liikmesriigid peavad jätkama osalemist ÜRO Inimõiguste Nõukogu rikkumisi ja kuritarvitusi käsitlevate resolutsioonide rakendamise järelevalves, nt 3. juuli 2015. aasta resolutsioon vastutuse ja õigusemõistmise tagamise kohta kõigi rahvusvahelise õiguse rikkumiste eest okupeeritud Palestiina aladel, sh Ida-Jeruusalemmas; märgib, et Rahvusvaheline Kriminaalkohus on algatanud esialgse uurimise; kordab oma täielikku toetust Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule ja rahvusvahelisele kriminaalõiguse süsteemile; tuletab seoses sellega meelde ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid[2] ning palub Euroopa välisteenistusel anda Euroopa Parlamendile aru ELi rahastatud rajatiste ja projektide purustamise ja kahjustamise kohta; rõhutab, et kõigil osapooltel tuleb jätkuvalt kinni pidada relvarahust Gazas, ja nõuab blokaadi lõpetamist; kutsub iisraellasi ja palestiinlasi üles hoiduma

[1] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0318.
[2] http://www.ohchr.org/documents/issues/business/A.HRC.17.31.pdf

sammudest, mis võiksid uuesti olukorda pingestada, sealhulgas vihkamist õhutavatest avaldustest ja kihutustööst avalikus ruumis, samuti ühepoolsetest meetmetest, mis võiksid läbirääkimiste tulemusi kahjustada ja ohustada kahe riigi lahenduse elujõulisust; rõhutab asjaolu, et konfliktile võib leida püsiva lahenduse ainult piirkondlikus kontekstis koos selle piirkonna kõigi asjaomaste sidusrühmade kaasamise ja rahvusvahelise üldsuse toetusega;

Lõuna-Sudaan

40. kutsub kõiki osalisi üles hoiduma inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumistest, sealhulgas rikkumistest, mis kujutavad endast rahvusvahelisi kuritegusid, nagu kohtuvälised tapmised, etniline vägivald, konfliktiga seotud seksuaalne vägivald, sh vägistamine, samuti soopõhine vägivald, laste värbamine ja ärakasutamine, sunniviisilised kadumised, meelevaldsed vahistamised ja kinnipidamised; märgib, et Lõuna-Sudaani valitsus kirjutas 16. märtsil 2016. aastal alla tegevuskava kokkuleppele ja on hiljem täpsustanud oma võetud kohustusi seoses teiste asjaomaste sidusrühmade kaasamisega riigisisesesse dialoogi ning opositsiooni poolt allakirjutanute ja 7+7 mehhanismi (riigisisese dialoogi juhtkomitee) vahel saavutatud otsuste püsiva kinnitamisega; rõhutab, et kõik osalised peavad järgima võetud kohustusi, ning nõuab jätkuvat dialoogi lõpliku relvarahu kehtestamiseks; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid täidaksid ka edaspidi võetud kohustust toetada Aafrika Liidu jõupingutusi Lõuna-Sudaanis rahu saavutamiseks ja Sudaani elanikke üleminekul sisemiselt reformitud demokraatiale; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid pikendaksid Lõuna-Sudaani inimõiguste komisjoni volitusi ning tugevdaksid selle rolli eesmärgiga uurida inimõiguste rikkumisi ja kaardistada seksuaalvägivalda; toetab selle soovituste lisamist aruandesse, mis edastatakse ÜRO Peaassambleele ja ÜRO Julgeolekunõukogule;

Süüria

41. mõistab kõige karmimalt hukka julmused ning laialt levinud inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumised, mille on toime pannud Assadi režiimi jõud Iraani ja Venemaa toel, samuti inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumised, mida panevad toime riiklikud ja valitsusvälised osalised, sh relvastatud terrorirühmitused, eelkõige ISIS/Da'esh, kelle kuritegusid võib pidada genotsiidiks, Jabhat Fateh al-Sham / al-Nusra rinne, ja teised džihaadirühmitused; rõhutab, et tuleb jätkata Süürias kõigi osaliste poolt toimuva keemiarelvade kasutamise ja hävitamise uurimist, ning peab kahetsusväärseks Venemaa ja Hiina otsust blokeerida ÜRO Julgeolekunõukogu uut resolutsiooni keemiarelvade kasutamise kohta; kordab oma nõudmist tagada täielik ja takistamatu juurdepääs humanitaarabile ning võtta sõjakuritegude ja inimsusevastaste kuritegude toimepanijad vastutusele koos sellest tulenevate tagajärgedega; toetab ELi algatust edastada Süüria olukorra küsimus Rahvusvahelisse Kriminaalkohtusse ning palub ÜRO Julgeolekunõukogul võtta selles osas meetmeid; toetab uurimiskomisjoni mandaati spetsiaalse uurimise läbiviimiseks Aleppos ning selle kohta aruande esitamist hiljemalt märtsis toimuval ÜRO Inimõiguste Nõukogu 34. istungjärgul, ja nõuab, et aruanne esitataks ÜRO Peaassambleele ja Julgeolekunõukogule;

Ukraina

42. taunib asjaolu, et Venemaa jätkuv agressioon on tekitanud Donbassi piirkonnas raske

humanitaarolukorra ning et Ukraina ja rahvusvahelisi humanitaarorganisatsioone ei lasta okupeeritud piirkondadesse; väljendab sügavat muret enam kui 1,5 miljoni riigisisese põgeniku raske humanitaarolukorra pärast; väljendab väga sügavat muret konfliktidega seotud jätkuva seksuaalse vägivalla pärast; väljendab sügavat muret inimõiguste rikkumiste pärast Krimmis, eelkõige krimmitatarlaste puhul; rõhutab, et EL peab andma Ukrainale rohkem rahalist toetust; kinnitab veel kord oma täielikku toetust Ukraina suveräänsusele, sõltumatusele, ühtsusele ja territoriaalsele terviklikkusele riigi rahvusvaheliselt tunnustatud piirides ning riigi vabale ja suveräänsele valikule liikuda Euroopa suunas; kutsub kõiki osalisi üles viivitamatult tegutsema okupeeritud Krimmi poolsaare rahumeelseks taasintegreerimiseks Ukraina õigussüsteemi poliitilise dialoogi ja rahvusvahelise õiguse täieliku järgimise kaudu; palub Euroopa välisteenistust ja nõukogu avaldada Venemaa Föderatsioonile tugevamat survet, et ta lubaks rahvusvahelistel organisatsioonidel tulla Krimmi jälgima sealset inimõiguste olukorda seoses poolsaarel jätkuva inimõiguste ja põhivabaduste jõhkra rikkumisega, pidades silmas eesmärki luua seal alalisi rahvusvahelisi konventsioonipõhiseid ja seiremehhanisme; nõuab Minski kokkuleppe täielikku rakendamist ning seoses sellega toetab Venemaa-vastaste sanktsioonide pikendamist, kuni Krimm on tagastatud; tuletab meelde, et kõik konflikti osalised on kohustatud võtma kõiki mõeldavaid meetmeid, et kaitsta oma kontrolli all olevaid tsiviilelanikke vaenutegevuse tagajärgede eest; toetab ja julgustab Inimõiguste Nõukogu 34. istungjärgul kavandatavat interaktiivset dialoogi;

Jeemen

43. on väga mures katastroofilise humanitaarolukorra pärast Jeemenis; kinnitab veel kord oma pühendumust Jeemeni ja jeemenlaste jätkuvale toetamisele; mõistab hukka tõsiasja, et rünnatakse tsiviilisikuid, kes on sattunud talumatusse olukorda sõdivate osaliste vahel, kes rikuvad rahvusvahelist humanitaarõigust ja inimõigusi käsitlevat rahvusvahelist õigust; rõhutab, et laste värbamine ja kasutamine relvastatud konfliktis on inimõigusi käsitleva rahvusvahelise õiguse ja rahvusvahelise humanitaarõigusega rangelt keelatud ning seda võib lugeda sõjakuriteoks, kui värvatakse alla viieteistkümneaastaseid lapsi; kutsub kõiki osalisi üles sellised lapsed viivitamatult vabastama ja hoiduma nende värbamisest; nõuab tungivalt, et kõik osalised leevendaksid pingeid ja kehtestaksid viivitamatu ja püsiva relvarahu, mis annaks võimaluse konflikti poliitiliseks, kaasavaks ja läbirääkimistel põhinevaks lahendamiseks; toetab sellega seoses täielikult ÜRO Jeemeni erisaadiku Ismaïl Ould Cheikh Ahmedi jõupingutusi, samuti Inimõiguste Nõukogu 2016. aasta oktoobri resolutsiooni 33/16 rakendamist, milles kutsuti ÜROd üles tegema koostööd riikliku sõltumatu uurimiskomisjoniga, ning toetab kõiki jõupingutusi sõltumatuks rahvusvaheliseks uurimiseks, et kaotada karistamatuse õhkkond Jeemenis; kutsub ELi liikmesriike üles toetama jätkuvaid jõupingutusi, millega väljendatakse muret inimõiguste rikkumiste ja kuritarvitamiste pärast Jeemenis ning nõutakse nende põhjalikku ja erapooletut uurimist; julgustab ÜRO inimõiguste ülemvolinikku kasutama istungitevahelise ülevaate vormi, et teavitada Inimõiguste Nõukogu regulaarselt uurimiste tulemustest;

o

o o

44. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile,

komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, ELi inimõiguste eriesindajale, ELi liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO Peaassamblee 71. istungjärgu eesistujale, ÜRO Inimõiguste Nõukogu presidendile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee peasekretärile.